

[பேரவைத் தலைவர்]

[1991 சனவரி 19]

சட்டமன்றப் பேரவைக்கு இருமுறை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, நல்ல முறையில் பணியாற்றியுள்ளார்கள். மேலும், 1977ஆம் ஆண்டு முதல் 1980ஆம் ஆண்டு வரை பாராளுமன்ற மக்களவை உறுப்பினராகவும் நல்ல முறையில் பணியாற்றியுள்ளார்கள்.

திரு. பி. ஆர். கந்தசாமி கவுண்டர் அவர்கள் 1946ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1952ஆம் ஆண்டு வரை பொள்ளாச்சி பொது கிராமப்புற தொகுதியிலிருந்து அன்றைய ஒருங்கிணைந்த சென்னை சட்டமன்றப் பேரவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, நல்ல முறையில் பணியாற்றியுள்ளார்கள்.

திரு. கே. போஜன் அவர்கள் 1967ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1971ஆம் ஆண்டு வரை நீலகிரி மாவட்டம், உதகமண்டலம் தொகுதியிலிருந்து தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, நல்ல முறையில் பணியாற்றியுள்ளார்கள்.

அன்னார்களின் மறைவு குறித்து அவர்களை இழந்துவிட்ட குடும்பத்தினருக்கு ஆழ்ந்த இரங்கலை இப்பேரவையின் சார்பிலும் என் சார்பிலும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இயற்கை எய்தியவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஒரு மணித்துளி மௌனமாக எழுந்து நிற்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஒரு மணித்துளி மௌனமாக எழுந்து நின்றனர்).

2. இரங்கல் தீர்மானம்.

உறுப்பினர் திரு. எம். எஸ். கே. ராஜேந்திரன் மறைவு.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினரான திரு. எம். எஸ். கே. ராஜேந்திரன் அவர்கள் மறைந்தமை குறித்து இப்பேரவைக்கு மிகுந்த வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவை முன்னவர் அவர்கள் இரங்கல் தீர்மானத்தை மொழிவார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன், இந்த அவையில் இந்த இரங்கல் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவர நேரிட்டதை எண்ணி நான் வருந்துகிறேன்.

“இனிய பண்பும், நல்ல உள்ளமும், செயல் ஆற்றலும் கொண்டவரும், இப்பேரவையில் இராமநாதபுரம் மாவட்டம், இராமநாதபுரம் தொகுதியிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட

1991 சனவரி 19] [டாக்டர் க. அன்பழகன்]

உறுப்பினருமாகிய திரு. எம். எஸ். கே. ராஜேந்திரன் அவர்கள் 2-12-1990 ஆம் நாளன்று மறைந்த துயரச் செய்தி கேட்டு இப்பேரவை வருந்துகிறது.

அன்னாரின் குடும்பத்தினருக்குத் தனது ஆழ்ந்த இரங்கலை இப்பேரவை தெரிவித்துக்கொள்கிறது.”

திரு. ராஜேந்திரன் அவர்கள் இந்த அவையில் சட்டமன்ற உறுப்பினராகப் பொறுப்பேற்ற நாள் முதலாக அவையினுடைய கண்ணியத்தைக் காப்பாற்றுகிறவராக, கடமை உணர்ந்து செயல்படுகிறவராக, கட்டுப்பாடு மிக்கவராக விளங்கி நம் அனைவருடைய பாராட்டுக்கும் உரியவராகத் திகழ்ந்தார் என்பதை நாம் எல்லோரும் மிக நன்றாக அறிவோம்.

9.05 மணி.

இளமையிலேயே நல்ல கல்வி பெற்று, திருச்சி புனித சூசையப்பர் கல்லூரியிலே பட்டம் பெற்று, சட்டக் கல்லூரியிலே பயின்று, வழக்கறிஞராகத் தகுதி பெற்று, தன்னுடைய அறிவால், திறத்தால் மக்களுடைய பாராட்டைப் பெற்றவர் திரு. ராஜேந்திரன் அவர்கள். அது மட்டுமல்லாமல் விளையாட்டுத் துறையில் மிகுந்த ஆர்வம் உடையவர். டென்னிஸ், டேபிள் டென்னிஸ் போன்ற விளையாட்டுக்களில் மிகுந்த ஈடுபாடு உடையவர். சட்டமன்ற உறுப்பினராக மட்டுமல்லாமல் இராமநாதபுரம் நகர்மன்றத் தலைவராக, இராமநாதபுரம் ரோட்டரி சங்கத்தினுடைய தலைவராக, வேறு பல பொதுப்பணிக்குரிய அமைப்புகளிலே எல்லாம் இடம் பெற்று தொண்டு செய்தவராக விளங்கியவர் அவர். அவருடைய குடும்பமே அப்படிப்பட்ட சிறந்த பணியாற்றுகிற ஆர்வம் உள்ளது. அவருடைய அண்ணன் திரு. சத்தியேந்திரன் அவர்கள் அந்த மாவட்டத்து மக்களுடைய பெரும் அன்புக்கு உரியவராக விளங்கியவர்கள். இன்னொரு தமையன் திரு. மகேந்திரன் அவர்களும் மக்களுடைய பாராட்டைப் பெறக்கூடிய அளவுக்குத் தொண்டு செய்தவர்.

ஆனால் அந்தக் குடும்பத்தினுடைய ஒரு தனிச் சிறப்போ என்று கருதவேண்டிய அளவுக்கு அவருடைய அண்ணன்மார் எனும் மிக இளம் வயதிலேயே மறைந்து, இப்போது திரு. ராஜேந்திரன் அவர்களும் தன்னுடைய 42-வது வயதிலே வறைய நேரிட்டுவிட்டது என்பது உள்ளபடியே அந்தக் குடும்பத்திற்கு மட்டுமல்லாமல் அந்தப் பகுதியிலே உள்ள பொது நல நோக்குடைய பெருமக்களுக்கெல்லாம் மிகப் பெரிய இழப்பாக ஏற்பட்டு விட்டது.

நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை என்னும்
பெருமை உடைத்திவ் வலகு”

என்று சொல்கிற அந்தக் குறள் கருத்தைக்கூட இப்படிப்பட்ட துக்கம் ஏற்படுகிறபோதுதான் நாம் முழு அளவில் உணர நேரிடுகிறது. அதேபோல் “அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும்”

[டாக்டர் க. அன்பழகன்]

[1991 சனவரி 19]

என்று வள்ளுவர் சொன்னார். அடக்கம் உடையவர்களுக்கு இப்படியும் ஒரு நிலை ஏற்படுவதை அந்தக் குறள் மூலமாக நாம் எண்ணிப்பார்க்கலாமோ என்று தோன்றுகிறது. அந்த வகையிலே எல்லாம் நம்முடைய எண்ணத்திலே இரண்டறக் கலந்து இருக்கக் கூடிய அளவுக்குச் சிறந்த பணியாற்றிய, அன்புடையவராக விளங்கிய நம்முடைய அருமைச் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. எம். எஸ். கே. ராஜேந்திரன் அவர்களை இப்போது இழந்திருக்கிற நிலையில் நம்முடைய ஆழ்ந்த துயரத்தை இந்த அவையின் சார்பில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நானும் எனது ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு முன்னவர் என்ற முறையில் இரங்கல் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

திரு. குமரி அனந்தன் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கே திரு. வி. எஸ். இளஞ்செழியன், திரு. பி. ஆர். கந்தசாமி கவுண்டர், திரு. கே. போஜன் ஆகியவர்களுடைய மறைவு, குறித்த இரங்கல் குறிப்புகள் குறித்தும், நமது அவையிலே, உறுப்பினராக நம்மோடு இருந்த திரு. எம். எஸ். கே. ராஜேந்திரன் அவர்களுடைய மறைவுக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கிற அவைத் தலைவருடைய உணர்வோடும், அவை முன்னவர் அவர்கள் சொல்கிற கருத்தோடும் என்னுடைய கருத்தையும் சொல்வதற்காக நான் இங்கே நிற்கிறேன்.

இதிலே திரு. வி. எஸ். இளஞ்செழியன் அவர்கள் மறைவும் நமக்கு வருத்தம்தான். அவரும் நல்ல முறையில் சமுதாயப் பணியாற்றியவர்.

அதைப்போல் திரு. பி. ஆர். கந்தசாமி கவுண்டர் அவர்கள் அன்னை பாரதமாதாவின் அடிமை விலங்கை உடைத்தெறிவதற்கு வீரப்போர் நிகழ்த்தி சிறை இருந்த ஒரு தியாகச் செம்மல். அவர் பொள்ளாச்சி வட்டாரத்திலே மக்கள் தொண்டாற்றி எங்கள் காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய தலைவராகப் பணிபுரிந்தவர். மாவட்ட காங்கிரஸ் கமிட்டியினுடைய தலைவராக இருந்தவர். அவருடைய மறைவும் நமது நெஞ்சத்தில் நீங்காத வருத்தத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது.

திரு. கே. போஜன் அவர்கள் நீலகிரி மாவட்டத்தில் பழங்குடி மக்களுடைய மத்தியிலே மிகுந்த சேவை செய்த ஒரு அருமை யான தளபதியாக இருந்தவர். அவருடைய மறைவும் நமது நெஞ்சத்திலே ஆழமான துயரை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது.

திரு. எம். எஸ். கே. ராஜேந்திரன் அவர்கள், நமது முன்னவர் அவர்கள் கூறியதைப் போலே, ஒரு சிறந்த செல்வாக்கு மிக்க குடும்பத்திலே பிறந்தவர். அவருடைய உடன்பிறப்புக்கள் அத்தனைபேருமே சமுதாயப் பணியை ஆற்றிக் கொண்டிருந்த

1991 சனவரி 19] [திரு. குமரி அனந்தன்]

வர்கள். அவர்களும் சமுதாயப் பணி ஆற்றிக்கொண்டிருந்த நேரத்தில் மறைந்தார்கள். அதற்குப் பிறகு திரு. ராஜேந்திரன் அவர்கள் இறந்தது 2-12-1990 என்றால் அவர் பிறந்தது 15-9-1948 என்று குறிப்பு சொல்கிறது. அவர் தனக்குத் தலைவராக ஏற்றுக் கொண்ட பேரறிஞர் அண்ணா பிறந்த, அதே செப்டம்பர் மாதம் 15ஆம் தேதி பிறந்திருக்கிறார். அவர் தன்னுடைய கட்சிக்கு மட்டுமல்லாது, கட்சிக்கு மட்டும் தொண்டு செய்வதோடு நில்லாது, நகரசபைத் தலைவராகவும் இருந்து பணிபுரிந்திருக்கிறார். ரோட்டரி சங்கத்தினுடைய தலைவராக இருந்து பணிபுரிந்திருக்கிறார். இந்த இளம் வயதிலேயே அவருடைய குடும்பத்திலே பலர் மறைந்திருப்பதை எண்ணுகிற போது உமர்கயாம் சொன்னதைப்போலே,

“எழுதிச் செல்லும் விதியின்கை
எழுதியெழுதி மேற்செல்லும்.”

என்று சொல்கிற நிலை இங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறதோ என்று நினைக்கிறேன். இனிமேலாவது அது மேற்செல்லாமல் இத்தோடு நின்றுவிடும் என்று நாம் எல்லாம் எதிர்பார்ப்போமாக.

9.10 மணி

அன்பிற்குரிய ராஜேந்திரன் அவர்கள் மறைந்திருக்கின்ற நினைவை நாம் இன்று எண்ணிப் பார்க்கின்றபோது, இப்படிப்பட்ட ஒரு இழப்பு அந்தக் குடும்பத்திற்கு ஏற்பட்டிருப்பதை நினைத்தும், இப்படிப்பட்ட இழப்பு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஏற்பட்டிருப்பதை நினைத்தும் என்னுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு, ஒரு புலவர் பாடியது போல,

“கல் அறுப்பதற்கு ஒரு காலம் உண்டு
கனி அறுப்பதற்கு ஒரு காலம் உண்டு
புல் அறுப்பதற்கு ஒரு காலம் உண்டு
நெல் அறுப்பதற்கு ஒரு காலம் உண்டு
கண்ணில்லாத காலன் உயிரறுப்பதற்கு
காலமே பார்ப்பதில்லையே”

என்று இளமையிலேயே அறுத்தெடுத்து, நம்மிடமிருந்து பிரித் தெடுத்துக் கொண்டு போய்விட்ட அந்தக் காலனுடைய கொடுமையை நினைத்து அவரை இழந்து துடித்துக் கொண்டிருக்கின்ற அவருடைய குடும்பத்தாருக்கும், அவரை இழந்திருக்கின்ற அன்பர்களுக்கும், என்னுடைய காங்கிரஸ் கட்சியினுடைய சார்பிலே ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்து, இறந்து போனவருக்கு அஞ்சலி செலுத்தி அமைகிறேன்.

[1991 சனவரி 19]

திரு. கே. ரமணி: மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, நம் மாமன்றத்தில் பணியாற்றி காலம் சென்றிருக்கும்படியான திரு. வி. எஸ். இளஞ்செழியன், திரு. பி. ஆர். கந்தசாமி கவுண்டர், திரு. கே. போஜன் ஆகியோர்களுடைய மரணத்தைப்பற்றி தாங்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். இந்த அவையிலே வீற்றிருந்து, தமிழக மக்களுடைய நன்மைக்காகப் பலவிதத்திலும் பாடுபட்டவர் திரு. பி. ஆர். கந்தசாமி கவுண்டர்; அவர்களைப் பற்றி நானும் தெரிந்துள்ளவன்தான். அப்படிப்பட்டவருடைய மரணம் நம் உள்ளத்திலே ஒரு பெரிய வேதனையை உருவாக்குகிறது.

அடுத்தபடியாக, திரு. எம். எஸ். கே. ராஜேந்திரன் அவர்கள் 42 வயதுடையவர். அவருடைய வாழ்நாளிலே பாதி நாள்கூட ஆகாத ஒரு இளம் வயதினர். அந்தக் காலத்திலேயே அவர் நன்றாகப் படித்து பட்டம் பெற்று அரசியல்வாதியாகவும் இருந்து நன்கு செயல்பட்டவர். அவர் பல விளையாட்டுகளிலும், இன்னும் பல்வேறு பொது ஜன தொண்டிலும் நன்கு ஈடுபட்டவர். அப்படிப்பட்ட சிறந்த ஊழியர்கள் மேலும் மிக உயர்ந்த மட்டத்திற்கு வளர்ச்சியடைய வேண்டியவர்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு தன்மையில் உள்ள திரு. ராஜேந்திரன் அவர்கள், அதுவும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய ஒரு நல்ல ஊழியராக இருந்து செல்வாக்காக இருந்து, மரணம் அடைந்தது ஒரு மிகப் பெரிய ஆற்ற முடியாத துயரத்தை அந்தக் குடும்பத்திற்கு ஏற்படுத்தியுள்ளது. அவர் மட்டுமல்ல, அதற்கு முன்னால் அவருடைய தமையன்மார்களும் இதுமாகிரிதான் உயிரிழந்திருக்கின்றார்கள். கடைசியாக அந்தக் குடும்பத்திலே இருந்த அவரும் போய்விட்டார் என்பது ஒரு ஆற்ற முடியாத, ஈடு கட்ட முடியாத துயரம். அப்படிப்பட்ட துயரத்திலே அட்பட்டிருக்கும்படியான அந்தக் குடும்பத்திற்கு நமது துயரத்தையும் இணைத்துக் கொண்டு, நம்முடைய அவை முன்னவர் அவர்கள் இங்கே முன் மொழிந்துள்ள அந்தத் தீர்மானத்தோடு மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தன்னையும் இணைத்துக் கொள்கிறது என்று கூறி, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. எம். பாண்டியன்: சட்டப் பேரவைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய உறுப்பினராக இருந்த இராமநாதபுரம் சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. எம். எஸ். கே. ராஜேந்திரன் அவர்கள் இன்றைக்குச் சமுதாயப் பணியாற்றுவதற்கு இந்த நாட்டில் இல்லாமல் பிரிந்து விட்டார்கள். சமுதாயப் பணியாற்றக்கூடியவர்கள் இன்றைக்குத் தோன்றுவது கடினம். சமுதாயத்தைப் பற்றி சிந்திக்கக்கூடிய கடினமான கால கட்டத்தில் சமுதாயப் பணிக்காக அவர்கள் தன்னுடைய குடும்பத்தையே அர்ப்பணித்து, எதிர்பாராத விதமாக 42 வயதிலேயே இறந்திருக்கிறார்கள் என்றால் அது நமது அவைக்கும், நாட்டிற்கும், அந்தத் தொகுதிக்கும் ஒரு பேரிழப்பாகும். அந்தத் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில், அவர் தன்னுடைய தொகுதிக்கு நல்ல

1991 சனவரி 19] [திரு. பி. எச். பாண்டியன்]

பணியாற்றி இருக்கின்றார். எல்லோருடனும் இனிது பழகியிருக்கிறார். அவர் நல்ல பண்புகளை கொண்டிருந்தார் என்பதை நாம் எல்லோரும் உணர்வோம். அப்பேர்ப்பட்டவருடைய இந்த இரங்கல் தீர்மான நிகழ்ச்சியில் நாம் எல்லோரும் இன்றைக்கு அவருக்கு அஞ்சலி செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அவரையாரும் வெறுக்க மாட்டார்கள். அவரையாரும் வெறுக்கக் கூடிய அளவிற்கு அவருடைய இனிய பண்பு நிச்சயமாக இடம் கொடுத்திருக்காது என்பது நம் எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆகவே, நம்முடைய சட்டப்பேரவை உறுப்பினராக இருந்த திரு. எம். எஸ். கே. ராஜேந்திரன் அவர்களைப் போல இன்னும் தமிழகத்தில் இளைஞர்கள் தோன்றுவதற்கு காலகட்டம் இருந்தாலும், இன்றைக்கு அவருடைய இழப்பு நாட்டுக்கு, சமுதாயப் பணிக்கு ஏற்பட்ட ஒரு பேரிழப்பாகும்.

9-15 மணி

அவர் இனிய பண்பாளர். நான் அவரோடு ஓரிரு முறை பேசியிருக்கிறேன். அமைதியானவர்; சமாதானமாகப் பேசக் கூடியவர்; யாருடைய பெரு மதிப்பையும் எதிர் நோக்காதவர். அப்பேர்ப்பட்ட ஓர் இளைய சட்டமன்ற உறுப்பினர், சமுதாயத்தில் மூத்தவர், இளம் வயதிலேயே மறைந்திருக்கிறார் என்றால் உண்மையிலேயே நம்முடைய தமிழகத்திற்கு, தமிழக மக்களுக்கு, அவர் சார்ந்திருக்கின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கு, குறிப்பாக டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு, முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு இழப்பு ஆகும். ஆகவே, அனைத்து இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஜானகி அணியின் சார்பில் அஞ்சலியை செலுத்தி, என்னுடைய சார்பிலும் அவருடைய குடும்பத்தினருக்கு அஞ்சலியை செலுத்துகின்றேன்.

திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர் : மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய தினம் இந்த இரங்கல் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து சட்டப்பேரவை முன்னவர் டாக்டர் அன்பழகன் கூறியது போல நானும் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். காரணம் என்றாவது எல்லா உயிர்களுக்கும் ஏற்படுகிறதுதான் மரணம். அதுமாதிரிதான் மனித ஜென்மத்துக்கும் மரணம் ஏற்படுகிறது. இருந்தாலும் காலம், அகாலம் என்று இரண்டு இருக்கிறது. வயது முதிர்ந்ததாலே நடக்க முடியாமல் படுத்த படுக்கையிலே இருக்கும்போது எல்லோரும் போக மாட்டானா என்று சொல்லும்படியான எத்தனையோ ஜென்மங்கள் இருக்கின்றன. அதுபோல இளம் வயதிலேயே போய் விட்டானே என்று சொல்கிறோம். அதனாலேதான் எல்லோருடைய வீடுகளிலும் அழுகிறோம். எல்லோருடைய வீடுகளிலும் இத்தகைய சம்பவங்கள் உண்டு. இருந்தாலும் 42 வயதிலேயே அவருடைய மரணம் நிகழ்ந்திருக்கிறது. இளம் வயதிலேயே திரு. எம். எஸ். கே. ராஜேந்திரன் அவர்கள் மரணம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்றால், அவருடைய ஆவி பிரிந்திருக்கிறது என்றால் அது ஏன் என்று தெரியவில்லை. அதற்குத் தெய்வம்தான் பதில் சொல்ல வேண்டும். தர்மராஜா என்று பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்] 1991 சனவரி 19

எப்படித்தான் பெயர் வைத்தார்களோ? இம்மாதிரி இளம் வயதிலே உள்ளவர்களை எடுப்பதுதான் தர்மமா? இல்லை, எங்களைப் போன்ற 76, 80 வயதில் உள்ளவர்களை எடுப்பதுதான் தர்மமா? எது தர்மம் என்று அவருக்குத்தான் தெரியும். ஏன் என்றால் அவர்தான் தர்மராஜா என்று பெயர் பெற்றிருக்கிறாரே.

மறைந்த உறுப்பினருடன் சட்டமன்றத்தில் பழகியிருக்கிறேன். இருந்தாலும் கடைசியாக கீழ்க்கரையில் நாங்கள் எல்லாம் கலந்து கொண்ட ஒரு நிகழ்ச்சியின்போது அவருடைய குடும்பத்தைப் பற்றி எல்லாம் அன்றைக்குப் பேசிக் கொண்டிருந்தோம். அவருடைய குடும்பத்தில் உள்ளவர்களுடைய பெயரில் எல்லாம் ஒரே இந்திரன் மயம். செல்வேந்திரன், சத்தியேந்திரன் என்று 'இந்திரன்' பெயர் வைக்கும் அளவுக்கு அவருடைய குடும்பம் நல்ல குடும்பம். அது அவருடைய குடும்பத்திற்குத் தகும். எந்தக் கோஷ்டி மனப்பான்மையும் இல்லாமல் கட்சி மனப்பான்மையும் இல்லாமல் பாடுபடக்கூடிய அவருடைய குடும்பத்திற்கு இந்திரன் என்ற அந்தப் பெயர் தகும். அது போல மகேந்திரன் என்கிற பெயர்.

இந்திரனுக்கு உள்ள வாய்ப்பு, விசாலமான மனப்பான்மை எல்லாம் திரு. ராஜேந்திரனுடைய குடும்பத்திற்கு உண்டு. அப்படிப்பட்ட ஒரு நல்ல குணம் படைத்தவர் அவர். அவர் குடும்பத்தினர் கட்சி மாறவில்லை, பாருங்கள். ஆனால் இன்றைக்கு நாம் பார்க்கிறோம். இன்று அண்ணா கொள்கை என்கிறார்கள். நாளைக்கு காமராஜர் கொள்கை என்பார்கள். இன்றைக்கு ஒரு கொள்கை, நாளைக்கு ஒரு கொள்கை. இது எல்லாம் அவரிடம் கிடையாது. அவருக்கு ஒரே கொள்கைதான் இருந்தது. முதலில் எந்தக் கொள்கையை கடைப்பிடித்தாரோ அதைத்தான் கடைசி வரை கடைப்பிடித்தார். எந்தப் புருஷனை முதலில் கல்யாணம் பண்ணினாலோ, கடைசிவரை அவனே புருஷன் என்பதுபோல, கடைசிவரை அதில் எந்த மாற்றமும் இல்லாமல் இருந்தார். அது ஒரு வரவேற்கக் கூடிய கொள்கை அல்லவா? எப்படி இருந்தாலும் நாம் அவரை எமனுடைய வாய்க்குப் பலி கொடுத்து விட்டோம். கால மரணம் இல்லாது அகால மரணம் அடைந்த திரு. ராஜேந்திரன் குடும்பத்திற்கு, ஜனதா தள சார்பில் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்து, அவருடைய கொள்கை நல்லபடியாக எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியது என்று குறிப்பிட்டு, நான் விடைபெறுகின்றேன்.

9-20 மணி

திரு. எம். அப்துல் லத்தீப் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் இந்த இரங்கல் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து தெரிவித்த கருத்துக்கள், இந்த அவையினுடைய ஷட்டு மொத்தமான கருத்துக்களைப் பிரதிபலிப்பதாக அமைந்திருந்தன. திரு. எம். எஸ். கே. ராஜேந்திரன்

1991 சனவரி 19] [திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்]

அவர்கள் இந்த அவையில் இடம் பெற்றிருந்த இளைய உறுப்பினர்களிலே ஒருவராகத் திகழ்ந்தார். சிறந்த அரசியல் பாரம்பரியம், சமுதாயத் தொண்டில் அர்ப்பணித்துக் கொண்ட சமுதாய ஆர்வமுடைய பாரம்பரியம் உள்ள குடும்பத்தைச் சார்ந்திருந்தவர் சகோதரர் ராஜேந்திரன் அவர்கள். அவருடைய தமையனார் எம். எஸ். கே. சத்தியேந்திரன் அவர்களும் இந்த அவையிலே நம்மோடு பணியாற்றியவர்கள். அவர் எப்படி இனிய பண்போடு எல்லா மக்களையும் அணைத்துச் சென்றாரோ அதே பாரம்பரியத்தில் அவருடைய மற்றொரு தமையனார் மகேந்திரன் அவர்களும் திகழ்ந்தார்கள். அந்தக் குடும்பத்தில் தமையனார்கள் மறைந்த குறையைப் போக்குவதற்கு திரு. ராஜேந்திரன் அவர்கள் இருந்தார்கள். ஆனால் திருவருளி னுடைய நாட்டம், அவர்கள் எதிர்பாராத விதத்தில் மறைந்து விட்டார்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் கீழ்க்கரைக்கு, ஒரு மாநாட்டில் கலந்து கொள்வதற்காகச் சென்ற நேரத்திலே கூட அவர்கள் அந்த மாநாட்டிற்கு வருகை தந்திருந்தார்கள். முதல்வர் அவர்களோடு தொடர்ந்து அவர்களும் அந்தப் பயணத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். அங்கே தான் நான் கடைசியாக அவர்களைச் சந்தித்தது. அவர் இனிய பண்பாடு உடையவர். எப்போதும் தென்றலாகவே காட்சி அளிக்கக் கூடியவர். நகராட்சி மன்றத்தினுடைய தலைவர் என்ற முறையில் எல்லா உறுப்பினர்களோடும் மிக இணக்கமான உறவு கொண்டு, உறுப் பினர்கள் அனைவரும் மகிழ்ந்திடும் வகையில், அவர்களிடத்திலே பொதுவானதொரு அணுகுமுறை வைத்துக்கொண்டு செயல் பட்டவர் அருமைத் தம்பி ராஜேந்திரன் அவர்கள். அவருடைய மறைவு எதிர்பாராத ஒன்று என்றிருந்தாலும், நடந்துவிட்ட ஒன்று. அதுதான் உண்மை என்ற அளவுக்கு அவர்களுக்கு நாம் இரங்கலைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களும், அமைச்சர் பெரு மக்களும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக தள நாயகர்களும் அவ ருடைய வீட்டுக்கே சென்று தங்களுடைய இரங்கலைத் தெரிவித் திருக்கிறார்கள். நான்கூட என்னுடைய இரங்கலைத் தெரிவிக்க அவர்களுடைய வீட்டுக்குச் சென்று இருந்தேன். அங்கே மூன்று படங்களை வைத்திருந்தார்கள். பார்க்கும்போதே மனதை மிகவும் வேதனை அடையச் செய்த காட்சி அது. சத்தியேந்திரன் படம், மகேந்திரன் படம், ராஜேந்திரன் படம்—மூன்று படங் களையும் வைத்து, ஒரு மூதாட்டியார், அவருடைய துணைவி யார் எல்லோரும் அமர்ந்து, அந்தப் படங்களை உற்று நோக்கிக் கொண்டு, துயரம் கலந்து இருந்தது நம்முடைய உள்ளங்களை எல்லாம் வேதனை அடையச் செய்தது. நான் நேரடியாகச் சென்று என்னுடைய இரங்கலைத் தெரிவித்திருக்கிறேன். இருந்தாலும்

[திரு. எம். அப்துல் லத்தீப்] [1991 சனவரி 19]

இந்த அவையினுடைய மரபை ஒட்டி, மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்களுடைய கருத்துக்களோடு என்னுடைய கருத்துக்களையும் இணைத்துக்கொண்டு, இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக் சார்பாக மறைந்தவருடைய குடும்பத்தினருக்கு என்னுடைய ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும், குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய பொதுச் செயலாளர்—அவை முன்னவர் அவர்களுக்கும், தலைவர்—முதல்வர் கலைஞர் அவர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் என்னுடைய இரங்கலைத் தெரிவித்து அமைகிறேன்.

திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இரங்கல் தீர்மானத்தோடு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய சார்பில் எங்களது இரங்கலையும் இணைத்துக் கொள்கிறேன். மறைந்த இராமநாதபுரம் தொகுதியினுடைய சட்டமன்ற உறுப்பினர் திரு. ராஜேந்திரன், மறைந்த முன்னாள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் திரு. வி. எஸ். இளஞ்செழியன், திரு. பி. ஆர். கந்தசாமி கவுண்டர், திரு. கே. போஜன் ஆகியோரைப் பிரிந்து வாடுகின்ற அவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்குக் கழகத்தின் சார்பில் இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

9-25 மணி

திரு. இளஞ்செழியன் இங்கே குறிப்பிடப்பட்டது போல இரண்டு முறை சட்டமன்ற உறுப்பினராகவும், 1977இல் இருந்து நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகவும் இருந்து புதுக்கோட்டை மாவட்ட வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபட்டவர். 1977 இல் நடைபெற்ற நாடாளுமன்றப் பொதுத் தேர்தலில் தமிழ்நாட்டிலேயே மிக அதிகமான வாக்கு வித்தியாசத்திலே, சுமார் 3 இலட்சம் வாக்கு வித்தியாசத்திலே வெற்றி பெற்றவர். இந்திய அளவிலே மூன்றாவது மிகப் பெரிய அளவிலான வித்தியாசத்தைப் பெற்று, புதுக்கோட்டை மாவட்ட மக்களின் அன்புக்கும் பாத்திரமாகத் திகழ்ந்தவர். அந்த மாவட்ட வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபட்டவர். அவரைப் பிரிந்து வாடுகிற அவருடைய குடும்பத்தினருக்கு இந்த அவையின் மூலமாக என்னுடைய இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதேபோல் திரு. பி. ஆர். கந்தசாமி கவுண்டர், திரு. கே. போஜன் ஆகியோருடைய குடும்பத்தினருக்கும் கழகத்தின் சார்பில் இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இராமநாதபுரம் தொகுதியினுடைய சட்டமன்ற உறுப்பினராகவும் அந்த நகர்மன்றத்தினுடைய தலைவராகவும் மிக இளம் வயதிலேயே பொறுப்பேற்று, அந்தப் பகுதி மக்களுக்காக மிகச் சிறப்பாகப் பணியாற்றியவர் திரு. எம். எஸ். கே. ராஜேந்திரன் அவர்கள். சமீபத்தில் நான் இராமநாதபுரத்தில் ஒரு பொதுக்

1991 சனவரி 19] [திரு. எஸ். திருநாவுக்கரசு]

கூட்டத்திற்குச் சென்றபோது அவர்களுடைய இல்லத்திற்குச் சென்று இரங்கலைத் தெரிவித்துவிட்டு, அங்கு நடைபெற்ற பொதுக் கூட்ட நிகழ்ச்சியில் திரு. ராஜேந்திரன் அவர்கள் பெயரைக் குறிப்பிட்டபோது அங்கு கூடி இருந்த பொதுமக்கள் அவர் பெயரைச் சொன்னமாத் திரத்திலேயே அவருக்கு அன்பு காட்டுகிற, மரியாதை காட்டுகிற விதத்திலே கரவொலி எழுப்பியது, அந்தத் தொகுதி மக்களிடத்திலே கட்சிக்கு அப்பாற்பட்டும் சாதி மத உணர்வுகளுக்கு அப்பாற்பட்டும் ஒரு ஈடுபாட்டையும் மரியாதையையும் அவர் பெற்று இருந்தார் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இருந்தது. அவருடைய வீட்டிலே இருந்தோர் “நாங்கள் யாருக்கும் எந்தக் கெடுதலும் செய்ததில்லை; தொடர்ச்சியாக எங்கள் குடும்பத்துக்கு இப்படிப்பட்ட சோதனை வருகிறதே” என்று கூறி வருந்தியது மிகவும் வேதனையாக இருந்தது. ஒரு தொகுதியில், தொகுதி மக்களுக்குப் பணியாற்றுவதிலும் அந்தத் தொகுதி மக்களுடைய அன்பை, ஆதரவைப் பெறுவதிலும் திரு. ராஜேந்திரன் ஒரு எடுத்துக்காட்டான சட்டமன்ற உறுப்பினராகத் திகழ்ந்து இருக்கிறார். அவர் மிக அமைதியானவர். அடக்கமானவர், பழகுவதற்கு இனியவர். அவரை இளம் வயதிலேயே இயற்கை பொதுவாழ்விலிருந்து பிரித்துச் சென்றது மிகவும் துர்ப்பாக்கியமானது. அவரைப் பிரிந்து வாடுகிற அவருடைய குடும்பத்தினருக்கு கழகத்தின் சார்பில் என்னுடைய இரங்கலை இணைத்துக்கொண்டு, அமர்கிறேன்.

திரு. ஜி. பழனிச்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்கள் இந்த அவையிலே இரங்கல் தீர்மானத்தை முன்மொழிந்து இருக்கிறார்கள். திரு. எம். எஸ். கே. ராஜேந்திரன் அவர்கள் நம்மோடு சட்டப் பேரவை உறுப்பினராக இருந்து மக்களுக்குப் பணியாற்றியவர். இந்த அவையிலே இருக்கிற உறுப்பினர்களிலே—அவர் வருகிற போது மிகக் கண்ணியத்தோடும், அடக்கத்தோடும், உண்மையிலேயே தன்னடக்கத்தோடும் அவர் வந்து சென்று கொண்டிருந்தார். அவர் மறைந்த செய்தியைப் பத்திரிகையிலே பார்த்த உடனே நான் மிகவும் அதிர்ச்சிக்கு உள்ளானேன். திரு. எம். எஸ். கே. ராஜேந்திரன் அவர்கள்—அவை முன்னவர் அவர்கள் அறிவித்தது போன்று—தன்னுடைய சகோதரருக்கு ஏற்பட்ட நிலை தனக்கு ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காகத் தன்னுடைய இல்லத்தைக் கூட மாற்றி இருக்கிறார். அப்படியும், இயற்கை அவரை விட்டுவைக்கவில்லை; அவருக்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு துயரமான நிகழ்ச்சி ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அரசியலில் பல்வேறு நபர்கள் வர்ழ்ந்து இருந்தாலும் கூட, சமுதாயப் பணிக்காக ஒரு குடும்பத்தையே அர்ப்பணித்து இருக்கின்ற அந்தக் குடும்பத்தில் திரு. எம். எஸ். கே. ராஜேந்திரன் ஒருவராக இருந்து இறந்திருக்கிறார் என்பதுதான் வருத்தமாக இருக்கிறது. அவரை இழந்து தவிக்கக் கூடிய அந்தக் குடும்பத்திற்கும், அவரைச் சார்ந்து இருக்கக் கூடிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவிப்பதோடு இதற்கு

[திரு. ஜி. பழனிச்சாமி] [1991 சனவரி 19]

முன்னால் இந்தச் சட்டப் பேரவையில் மக்களுக்காகப் பணியாற்றிய சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் திரு. வி. எஸ். இளஞ்செழியன், திரு. பி. ஆர். கந்தசாமி கவுண்டர், திரு. கே. போஜன் ஆகியோருக்கும் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பாக இரங்கலைத் தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

9-30 மணி

*மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையில் சமுதாய, அரசியல் பணிகளை நாட்டிற்காக ஆற்றிய திரு. இளஞ்செழியன், திரு. கந்தசாமி கவுண்டர், திரு. போஜன் ஆகியவர்களுடைய மறைவுக்காக உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை அறிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இங்கே உரையாற்றிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் குறிப்பிட்டதைப் போல இளஞ்செழியன் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலே இருமுறை உறுப்பினராகப் பொறுப்பேற்று, பின்னர் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே தன்னை இணைத்துக் கொண்டு சட்டமன்ற உறுப்பினராகவும் இருந்து, பின்னர் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகவும் வெற்றி பெற்று நாட்டுப் பணியாற்றியவர்.

திரு. கந்தசாமி கவுண்டர், திரு. போஜன் ஆகியோர் நாட்டு விடுதலைக்காக நடைபெற்ற போராட்டங்களில் தங்களை இணைத்துக் கொண்டு, காங்கிரஸ் பேரியக்கத்தின் சார்பிலே சமுதாயப் பணியும், நாட்டுப் பணியும் ஆற்றியவர்கள். அவர்களுடைய மறைவுக்காக இந்த அவை தெரிவித்துள்ள ஆழ்ந்த இரங்கல் உணர்வோடு என்னுடைய உணர்வுகளையும் இணைத்துக்கொள்கிறேன்.

அண்மையில், இந்தச் சட்டப் பேரவையினுடைய உறுப்பினராக நம்மோடு இருந்து திடீரென மறைந்துவிட்ட திரு. எம். எஸ். கே. ராஜேந்திரன் அவர்களுடைய அருங்குணங்களைப் பற்றியெல்லாம் இன்று நம்முடைய அவை முன்னவர் பேராசிரியர் அவர்களும், தொடர்ந்து இரங்கல் உரையாற்றிய எல்லாக் கட்சிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். ஒரு குடும்பத்தில் நான்கு விதவைகளைச் சந்திக்கின்ற ஒரு துர்ப்பாக்கியம், அந்தக் குடும்பமும் இணைந்திருக்கின்ற பெரும் குடும்பமாக உள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ளதே என்பதை எண்ணிப்பார்க்கும்போது கண் கலங்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

சுத்தியேந்திரன், மகேந்திரன், ராஜேந்திரன் என்ற இந்த மூன்று காளையரைப் பெற்ற அவருடைய தந்தையாரும் கூட இவர்களைப் போலவே மாரடைப்பின் காரணமாக திடீரென்று

1991 சனவரி 19] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மறைந்து போனவர். இப்படி அந்தக் குடும்பத்திற்கே—புராணிகர் களுடைய பாஷையிலே சொல்ல வேண்டுமானால்—சாபக் கேடு என்பதைப் போல, நாங்கள் அவர்களது இல்லத்திற்குச் சென்று ஆறுதல் சொல்லும்போது அவர்கள் எடுத்துரைத்தார்கள்—“நாங்கள் யாருக்கும் கெடுதல் செய்யவில்லையே ! என்று அவரது குடும்பத்தினர் சொன்னார்கள். எங்களுக்கு இந்தத் தண்டனையா ?” என்றும் கேட்டார்கள் ; அதை எண்ணி, எண்ணி உருகத்தக்க அளவிற்கு ஒரு புயலே வீசிவிட்டது. அடுக்கடுக்கான துன்பங்களை அந்தக் குடும்பம் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த மன்றத்தில் மிக இளைஞர்களிலே ஒருவராக இருந்து பணியாற்றியவர் தம்பி ராஜேந்திரன். நம்முடைய நண்பர் அப்துல் லத்தீப் இங்கே குறிப்பிட்டதைப் போல அவர் மறைவதற்கு ஒரு வார காலத்திற்கு முன்புதான் கீழ்க்கரையில் நடைபெற்ற ஒரு தொழில் சார்ந்த மாநாட்டுக்கு நான் சென்றிருந்தேன். அந்த மாநாட்டுக்கு ராஜேந்திரனும் வந்திருந்தார். என்னை வழி அனுப்பி வைக்க மதுரை வரையிலே அவர் வந்தார். அவருடைய அண்ணன் சத்தியேந்திரன் நினைவாக கொடி ஒன்றினை நினைவுக் கம்பத்தில் ஏற்றிடுமாறு என்னை அன்போடு பணித்தார். அந்த அன்பு ஆணையை நான் ஏற்றுக்கொண்டு அதைச் செய்துவிட்டுத் திரும்பினேன். ஆனால் ஒரு வார காலத்திற்குள்ளாக திடீரென்று நம்மை விட்டு அவர் பிரிந்துவிட்டார்.

ஒன்றை இங்கே நான் சொல்ல வேண்டும். ஒருவருடைய மறைவு அவருடைய மறைவுக்குப் பிறகும் பயன் அளிக்கக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மகேந்திரன் பந்து விளையாடிக் கொண்டிருக்கும்போது மார்பில் வலி ஏற்பட்டு, அயர்ந்து உட்கார்ந்துவிட்ட நிலையில் இத்துடன் ஓய்வு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று நண்பர்கள் கூறியும் கூட கேட்காமல் மீண்டும் பந்து ஆடிய காரணத்தால் மீண்டும் வலி ஏற்பட்டு, மறைந்து போனார்.

9-35 மணி

சத்தியேந்திரன், இதயத்திலே அவருக்குச் சிறு கேரளாறு இருக்கிறது. அது அகற்றப்படுவதற்குத் தகுந்த சிகிச்சை செய்ய வேண்டுமென்று டாக்டர்கள் எடுத்துரைத்தும், அதற்கான எல்லா வாய்ப்பு வசதிகளையும் செய்து கொடுக்கக் கழகமே கூடத் தயாராக இருக்கிறது என்று நானும், அவரோடு நெருங்கிப் பழகுகின்ற நண்பர் தென்னரசும், நம்முடைய பேராசிரியர் போன்றவர்களும் எடுத்துரைத்தும் கூட, அந்த மருத்துவ சிகிச்சையை அவர் ஏற்றுக்கொள்ள காலதாமதம் செய்து கொண்டே இருந்த காரணத்தாலும், கழகப் பணியாற்றுவதற்காக விமானத்திலே வந்திருக்கலாம் ; அல்லது ரயிலிலே வந்திருக்கலாம். அப்படி வராமல் காரிலேயே சென்னைக்கு வந்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [1991 சனவரி 19]

விட்டு எவ்வளவு சொல்லியும் கேட்காமல் காரிலேயே ராமநாத புரம் சென்று, சென்றடைந்த சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் மாரடைப்பிலே காலமானார் என்பதும் எல்லோருக்கும் தெரிந்ததாகும். இப்படி அந்தக் குடும்பத்திலே தந்தை, சகோதரர்கள் இவர்களுக்கு எல்லாம் ஏற்பட்டதைப் போன்ற நிலை, தம்பி ராஜேந்திரனுக்கும் ஏற்பட்டு விடக்கூடாது என்பதற்காக எவ்வளவோ பரிவோடு எடுத்துச் சொல்லியும் கூட, உடனடியாக இன்று உருவாகியுள்ள நவீன விஞ்ஞான மருத்துவ சிகிச்சை மூலம் அறுவை சிகிச்சை செய்து கொள்ளவேண்டுமென்று எடுத்துக் கூறியும்கூட, அவர் அதை மறந்து நாட்களைத் தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டே வந்த காரணத்தால், அவரும் நம்மை விட்டுப் பிரிய நேரிட்டிருக்கிறது.

இவைகளையெல்லாம் சொல்வதற்குக் காரணம், சமுதாயத்திற்கு — நாட்டிற்கு — பொதுவாழ்விற்குத் தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்கள், தங்களுக்காக அல்ல; மற்றவர்களுக்கு காகத் தங்களது உடல்நலத்தைப் பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்பதற்கு உரிய ஒரு பாடமாகக்கூட அந்த மூன்று சகோதரர்களுடைய வாழ்வு அமைந்திருக்கிறது, முடிவு அமைந்திருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக் கூற வேண்டியவனாக இருக்கின்றேன்.

நகராட்சி மன்றத் தலைவராகவும் அவர் பணியாற்றினார். ராமநாதபுரம் நகரத்தில் ஏற்பட்ட குடிதண்ணீர்ப் பற்றாக்குறையை உடனடியாக அகற்றுவதற்காக, அவர் போர்க்கால வேகத்திலே தொண்டாற்றியதை யாரும் மறந்திட இயலாது. அண்மையிலேதான் இராமேஸ்வரம் கோவில் அறங்காவல் குழுத் தலைவராக அவர் நியமிக்கப்பட்டவுடன் அந்தக் கோவிலுக்காக ரூ. 7.5 கோடி அளவுக்கு ஒரு திட்டத்தைத் தயாரித்து, அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்று எண்ணிக் கொண்டிருந்த கால கட்டத்திலே அவர் மறைந்திருக்கின்றார். இது போன்ற மறைவுகள் நமக்கு அதிர்ச்சியைத் தரக்கூடியவை என்பதிலே எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை.

இன்று தம்பி ராஜேந்திரனுடைய குடும்பத்தாருக்கும், திரு. இளஞ்செழியன், திரு. கந்தசாமி கவுண்டர், திரு. போஜன் ஆகியவர்களுடைய குடும்பத்தாருக்கும், நாம் அனைவரும், கட்சிகளை எல்லாம் கடந்து மனிதாபிமான உணர்வோடு — தமிழர்கள் வேறு எதிலும் ஒன்று கூடினாலும் கூடுவார்கள். கூடாமலும் இருந்து விடுவார்கள் — சோகத்திலே ஒன்று கூடுவார்கள், அது ஒன்றுதான் தமிழர்களுடைய நாகரீகம், பண்பாடு என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக, பல கட்சியினரும் இந்தச் சோகத்திலே இன்றைக்குக் கலந்துகொண்டிருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, என்னுடைய இரங்கலை அனைவருடைய இரங்கல் உணர்வோடும் இணைத்து, இந்த அளவில் அமர்கின்றேன்.

1991 சனவரி 19]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பெருமக்களே, மறைந்த நமது உறுப்பினர் எம். எஸ். கே. ராஜேந்திரன் அவர்களுடைய மறைவு குறித்து மாண்புமிகு பேரவை முன்னவர் அவர்கள் எடுத்து மொழிந்த தீர்மானத்தையொட்டி, அனைத்துக் கட்சிகளையும் சார்ந்த பெருமக்களுடைய இரங்கல் உரையும், அதனோடு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களின் இரங்கல் மொழியையும் இணைத்து, பேரவைத் தலைவர் என்ற முறையில் என்னுடைய ஆழ்ந்த இரங்கலையும் அதனோடு இணைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒரு சட்டப்பேரவை உறுப்பினர் என்ற முறையில் மட்டும் அல்லாமல், என்னுடைய பக்கத்துத் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர் என்ற உறவோடும் நான் சார்ந்திருக்கின்ற முகவை மாவட்டத்தின் ஓர் உறுப்பினர் என்ற முறையிலும், அரசினுடைய வளர்ச்சிப் பணிகளைக் கண்காணிக்கின்ற பகுதிகளிலும் அவர் தன்னுடைய தொகுதிக்கு ஆற்ற வேண்டிய பணிகளுக்கு வடிகால் அமைத்துக் கொடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பைப் பெற்றவர் என்ற முறையிலும், அவரோடு மிக நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவன் என்ற முறையிலும், அவருடைய மறைவு என்பது மற்ற இழப்புகளோடு எண்ணப்படாமல், ஓர் ஈடு இணையற்ற, ஈடு செய்ய முடியாத இழப்பு என்றுதான் எண்ணத் தோன்றுகிறது.

பொதுவாகவே, தம்பி ராஜேந்திரன் மிகச் சிறந்த பண்பாடு படைத்தவர். ஒரு சிலருக்கு இருப்பதைப்போல போர்க்குணம் என்பதை அவரிடத்திலே நாம் அறவே பார்க்க முடியாது. மிகுந்த பொறுமைக் குணம் படைத்தவர். நிலத்திற்கு என்று சொல்லப்பட்ட பண்பைப் போல, ஒரு நிலத்திற்கு, அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம் எப்படித் தன்னை அகழ்வாரையும் பொறுத்துக் கொள்ளுகிறதோ, அதைப் போன்ற ஆழ்ந்த பொறுமை பண்பு உடையவர் தம்பி ராஜேந்திரன். அதுமட்டுமல்லாமல், அவர் தந்தை, அவருடைய சகோதரர் சத்தியேந்திரன், தம்பி ராஜேந்திரன் ஆகியோரெல்லாம் தொடர்ந்து இராமநாதபுரம் நகராட்சித் தலைவர் என்ற பொறுப்பை வகித்தவர்கள்.

9.40 மணி

சகோதரர் சத்தியேந்திரன் அவர்கள் வகித்த சட்டமன்றப் பொறுப்பைப் போலவே தம்பி ராஜேந்திரன் அவர்களும் அந்தப் பொறுப்பைத் தொடர்ந்து வகித்தவர். எத்தனை பொறுப்புகள், எத்தனை பதவிகள் ஏற்றாலும் அவற்றில் எந்தவிதமான ஆணவத்திற்கும் வாய்ப்பு அளிக்காமல் பொதுமக்களுக்குத் தொண்டாற்றுகிறோம் என்ற அடிப்படை உணர்வை மட்டும் நெஞ்சிச் தேக்கிக்

[பேரவைத் தலைவர்]

[1991 சனவரி 19]

கொண்டு பணியாற்றக்கூடிய மிகச்சிறந்த பண்பைப் படைத்தவர் தம்பி ராஜேந்திரன் அவர்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் சொன்னதைப் போலவே ஒரே குடும்பத்தில் தொடர்ந்து இப்படிப்பட்ட இழப்புகள் வரும்போது எவரும் அவற்றை எளிதாகத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாது. அதே நேரத்தில் அந்தக் குடும்பத்திற்கு ஏற்பட்டதைப் போல துன்பம் வேறு எந்தக் குடும்பத்திற்கும் ஏற்படக்கூடாது என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அந்த அளவிற்கு தொடர்ந்து திரு. மகேந்திரன், திரு. சத்தியேந்திரன், திரு. ராஜேந்திரன் ஆகியவர்களுடைய இழப்பு அந்தக் குடும்பத்தை எந்தஅளவிற்குப் பாதித்து நிலைகுலையச்செய்திருக்கும் என்பதை, “பட்ட காலிலேயே படும்” என்ற பழமொழி வாயிலாகக் கூட நாம் உணர முடியும். அப்படிப்பட்ட துயரம் எவருக்கும் வரக்கூடாது என்ற உணர்வோடு, மறைந்துவிட்ட தம்பி ராஜேந்திரன் அவர்களுடைய நினைவு என்றும் நினைக்கத்தக்கதாகவும் அவர் விட்டுச் சென்ற நல்ல பண்புகள்—“தக்கார் தகவிலர்” என்பது அவரவர் எச்சத்தால் காணப்படும்” என்று சொல்வதைப்போல, அவர் விட்டுச் சென்ற நல்ல பண்புகள்தான் அவர் விட்டுச் சென்ற எச்சம் என்ற உணர்வோடு, அந்தப் பண்புகளோடு நாம் வாழ்ந்து மிளிர்வதற்கு அவருடைய மறைவுக்கு அஞ்சலி செலுத்தி இந்த நேரத்தில் நம்முடைய இரங்கலை அவரை இழந்து தவிக்கிற அனைவருக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம் என்ற அளவோடு என்னுடைய உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

தீர்மானத்தை நிறைவேற்றும் முகத்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஒரு மணித்துளி மௌனமாக எழுந்து நிற்கும் படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(உறுப்பினர்கள் அனைவரும் ஒரு மணித்துளி மௌனமாக எழுந்து நின்றதன் மூலம் தீர்மானம் ஒருமனதாக நிறைவேற்றப் பெற்றது.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மறைந்த உறுப்பினருக்கு மரியாதை தெரிவிக்கும் வகையில் பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் ஒத்திவைக்கப்பெற்று, பேரவை மீண்டும் 21—1—1991 திங்கட்கிழமை 9.00 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை 9.42 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.